

новници и незабавно се обградиха противъ башибозуцитѣ съ обкопи и барикади направени отъ тѣхнитѣ дървени складища. Слѣдъ като се продължава боятъ нѣколко дни, когато вече множество кѣщя горѣха, тѣ си предадоха оръжието откакъ се закълна Ахмедъ че никому нѣма нито единъ косъмъ да падне отъ главата. Това бѣше на 9 Май (н. к.) Щомъ си предадоха оръжието, Ахмедъ поиска всичкитѣ пари колкото се намираха въ градецътъ. А когато и това се извърши, тогасъ настана таквось кланье, което никждѣ си нѣма подобното. Башибозуцитѣ навлѣзоха въ града, захванаха да мжчатъ жителитѣ за да изскажатъ своитѣ скрити съкровища, съ пълкленна радостъ убиваха кого гдѣ срѣцнатъ, стари и млади, жени и дѣца, а пакъ съ запалени парцали намокрени въ гасъ запалваха кѣщята. Направиха Батакъ на прахъ и пепелъ. Двѣстѣ жени и дѣца живи изгориха въ училището срѣщу църквата. Около 1200 души побѣгнаха та се скриха въ църквата и въ обградения църковенъ дворъ, гдѣто най на прѣдъ ги бомбардираха съ запалени дървета и парцали, а послѣ ги съсѣкоха до послѣдното дѣте. Всичко въ това клание загинаха до 5000 души. Около сто жени и дѣвойки завлѣкоха на единъ баиръ, и тамъ слѣдъ ужасно насилствуванье съ ятагани ги исклаха. Отъ тая злочестина толкосъ малко хора се избавиха, щото въ недалечния градъ Неврокопъ едвамъ на 18 т м. (н. к.) пристигна първо извѣстие за сѣдбата на Батачани. Когато даже подиръ три мѣсеци първитѣ консулски комисии дойдоха тукъ, мъртвитѣ тѣла още не бѣха погребени, ужасенъ смрадъ не даваше да се отиде въ църквата,